

лові умови. Крім того, негативний вплив на підлітків здійснюють не лише батьки, а й інші особи, які проживають спільно (старші брати і сестри), вплив яких найчастіше набагато сильніший. Робота з такими родинами має здебільшого профілактичну мету.

Для ефективної профілактики потрібно як усунути негативні умови, що утворюють конкретні життєві ситуації, так і виявити обставини, що негативно впливають на моральне формування особистості. Отже, така робота має проводитися систематично (постійне відвідування неповнолітніх за місцем мешкання з метою виявлення передумов порушення їх прав та свобод, роз'яснювальні профілактичні бесіди з батьками та неповнолітніми з метою їх правового виховання, контроль відвідування неповнолітніми навчальних закладів.

Таким чином, під методами діяльності Національної поліції України необхідно розуміти всю сукупність способів, засобів та прийомів, які використовують працівники поліції задля досягнення єдиної мети, якою є забезпечення прав та свобод дитини в Україні.

ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ТА ЗЕМЛЕКОРИСТУВАЧІВ

Щербіна Анастасія,

студентка 2 курсу, групи 20-Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Черниш Т.В., викладач кафедри
конституційного, міжнародного
та приватного права

Розуміння та знання прав і обов'язків землевласників та землекористувачів є важливим питанням, адже у разі неправильного сприйняття цих понять можуть виникати наслідки, в першу чергу це визнання договору недійсним. Особливо слід звернути увагу на екологічну сторону ситуації, у випадку порушення вимог екологічного законодавства настає кримінальна відповідальність, тобто вища міра державного примусу. З однієї сторони незнання елементарного здається не таким важливим, а з іншого боку невідворотні наслідки певної ненавмисної але протиправної дії чи бездіяльності. Якщо не враховувати проблему незнання прав та обов'язків, то однаково впливає інша складність питання. Вона полягає у поєднанні норм цивільного та земельного законодавства.

Для початку слід розібрати обов'язки землевласників та землекористувачів. Одними з основних обов'язків є: використання землі за її цільовим

призначенням, дотримання вимог екологічного законодавства, не посягати та не порушувати права власників сусідніх земельних ділянок, тобто дотримання правил добросусідства, підвищувати родючість ґрунтів, своєчасно сплачувати земельний податок, не допускати діяльності яка могла б негативно вплинути на суміжні земельні ділянки, не порушувати режиму санітарних та охоронних зон. Всі обов'язки спрямовані на збереження землі як природного ресурсу та на захист прав землевласників суміжних земельних ділянок. Важливо зазначити, що яка б діяльність не проводилась на земельних ділянках певного землевласника та землекористувача, вона ні в якому разі не повинна вплинути на суміжні ділянки, адже це є порушенням прав власників та користувачів сусідніх ділянок. Якщо громадянин, котрий орендує певну земельну ділянку, в ході своєї господарської діяльності, забруднює, засмічує її, це означає, що він ігнорує та не виконує покладені на нього обов'язки як землекористувача. Такі дії стають підставою для примусового припинення права землекористування, а власник цієї ділянки може заявити про своє право відшкодування збитків.

З цього вже випливає питання прав землевласників та землекористувачів. Землевласник має право відчужувати земельну ділянку, здавати її в оренду, дарувати, передавати в спадок, довірчу власність, але може і самостійно господарювати на ній, має право на посіви насадження сільськогосподарських культур, споруджувати житлові будинки та інші будівлі, споруди, використовувати наявні корисні копалини, водні об'єкти, лісові насадження. Що стосується землекористувачів, то вони мають також право господарювання на земельній ділянці, самостійно визначати напрями насаджень відповідно до цільового призначення, можуть будувати різного виду споруди, мають право на посіви і насадження сільськогосподарських та інших культур. Порівнявши права і обов'язки землевласників і землекористувачів можна зробити висновок, що вони є загальними. Але можуть покладатися додаткові обов'язки чи обмеження прав, це залежить від категорії земель та виду їх використання. Дані права визначають не тільки права власника земельної ділянки як об'єкта навколишнього природного середовища, а й власника звичайного нерухомого майна. В цьому проявляється поєднання та взаємодія цивільного та земельного законодавства.

Проблема взаємодії норм цивільного і земельного законодавства проявляється частіше всього під час укладання правочинів із земельними ділянками, з'являється питання у виборі прав і обов'язків. З однієї сторони постають норми Земельного кодексу України, а з іншої норми Цивільного кодексу України. Деякі норми цих кодексів тісно зв'язані, вони можуть мати

одне значення, але викладені різними способами, або щось може відрізнятися, але все одно підходить під одну й ту саму ситуацію, тому не завжди зрозуміло норми якого кодексу слід використовувати в тому чи іншому правовому спорі. Наприклад земельний кодекс встановлює, що право власності на певну земельну ділянку виникає з моменту державної реєстрації у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, але слід враховувати, що в Цивільному кодексі зазначено, що існують деякі види правочинів, вони ж в свою чергу містять додаткові умови щодо переходу права власності.

Таким чином можна зробити висновки, що права і обов'язки землевласників та землекористувачів регулюються не тільки Земельним Кодексом України, а також і Цивільним кодексом. Тому у вирішенні будь-яких земельних питань або спорів слід опиратися на норми і земельного, і цивільного законодавства. Земельна ділянка це не просто звичайне майно, в першу чергу це особливо цінний природний ресурс. Що стосується прав і обов'язків землевласників і землекористувачів можна визначити, що вони є загальними, але мають деякі індивідуальні винятки. Вони не тільки регулюють земельні відносини, а ще й виступають гарантією захисту прав власників та користувачів, але не менш важливим є те, що вони захищають землю як цінний природний ресурс.

ГАРАНТІЇ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Щербіна Анастасія,

студентка 2 курсу, групи 20-Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Стець О.М., д.ю.н.,

завідувач кафедри конституційного,
міжнародного та приватного права, доцент

Однією з головних наукових проблем сучасного світу є права і свободи людини і громадянина. В Україні важливе місце належить створенню правової держави, одним з основних елементів створення є права людини. Важливо зазначити, що права людини повинні бути і внутрішнім і зовнішнім значенням для країни. Через це проблематичність гарантійності прав і свобод залишається актуальною. Щоб розібратись в даному питанні слід розглянути групи прав людини та громадянина, що зазначені у Конституції України, та розглянути сучасні тенденції забезпечення гарантій цих груп.